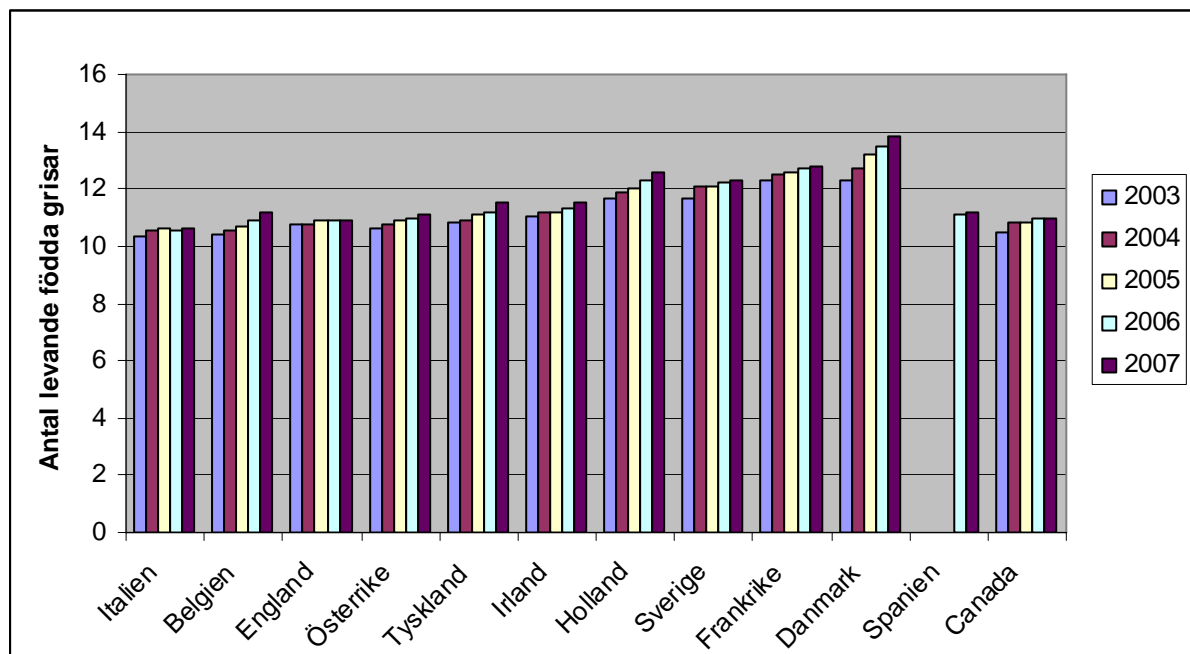

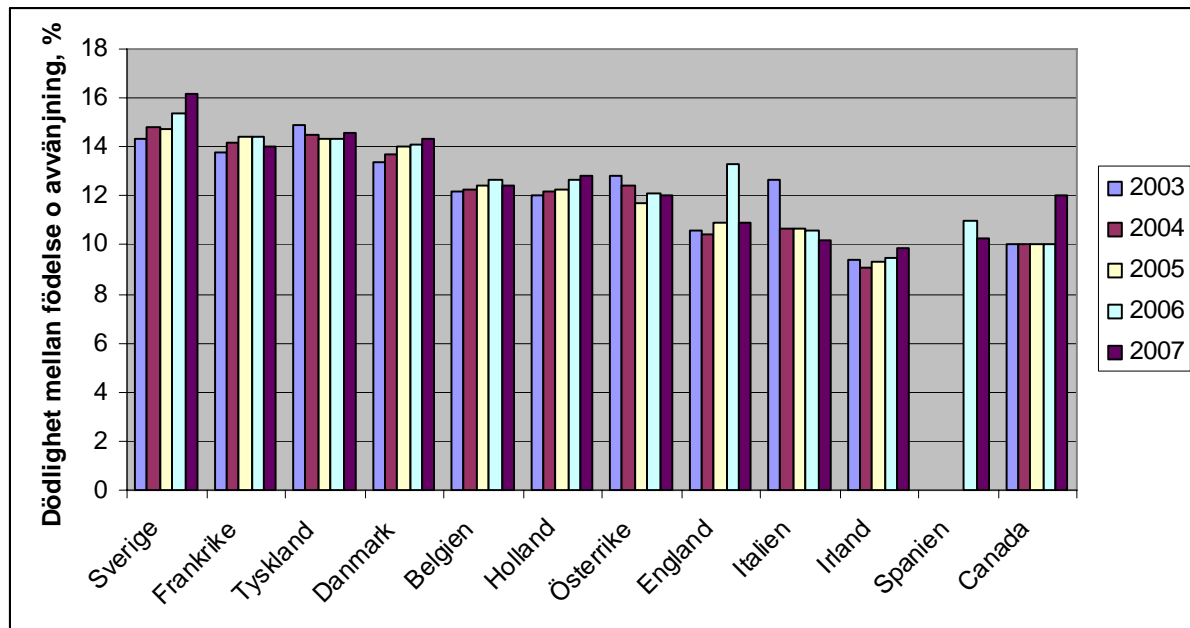
Internationell konkurrensförmåga, jämförelser inom InterPig

Svensk grisproduktion fortsätter att inta mittfältet internationellt beträffande produktionseffektivitet vid de jämförelser som årligen utförs inom InterPig. Jämförelserna hämtas på samma sätt från samma källor år från år inom deltagarland, men mellan länder skiljer naturligtvis källorna. Några hundra procentiga sanningar mellan länder kan därför inte garanteras, utan det är trenderna inom land som är riktigt intressanta att följa. Det är emellertid lätt att trampa i fällan och jämföra rangering mellan länders resultat och så får det bli, åtminstone till viss del.

Produktionsuppgifterna för Sverige är hämtade ur PigWin. Till PigWin rapporteras ca 20 % av suggorna och ca 10 % av slaktgrisarnas resultat. Ett önskemål är givetvis att få fler inrapporterade resultat för att rätt analys ska kunna göras och för att forskningsresurser ska kunna riktas till grisbranschens viktigaste behov.

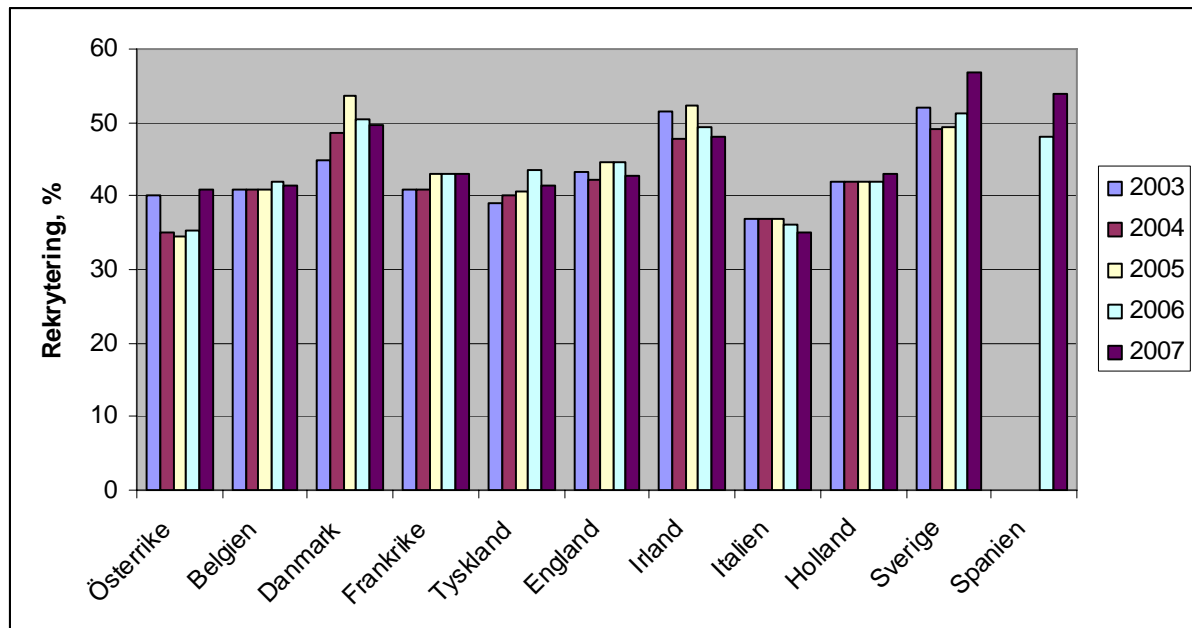

Figur 1a. Antal levande födda grisar per kull

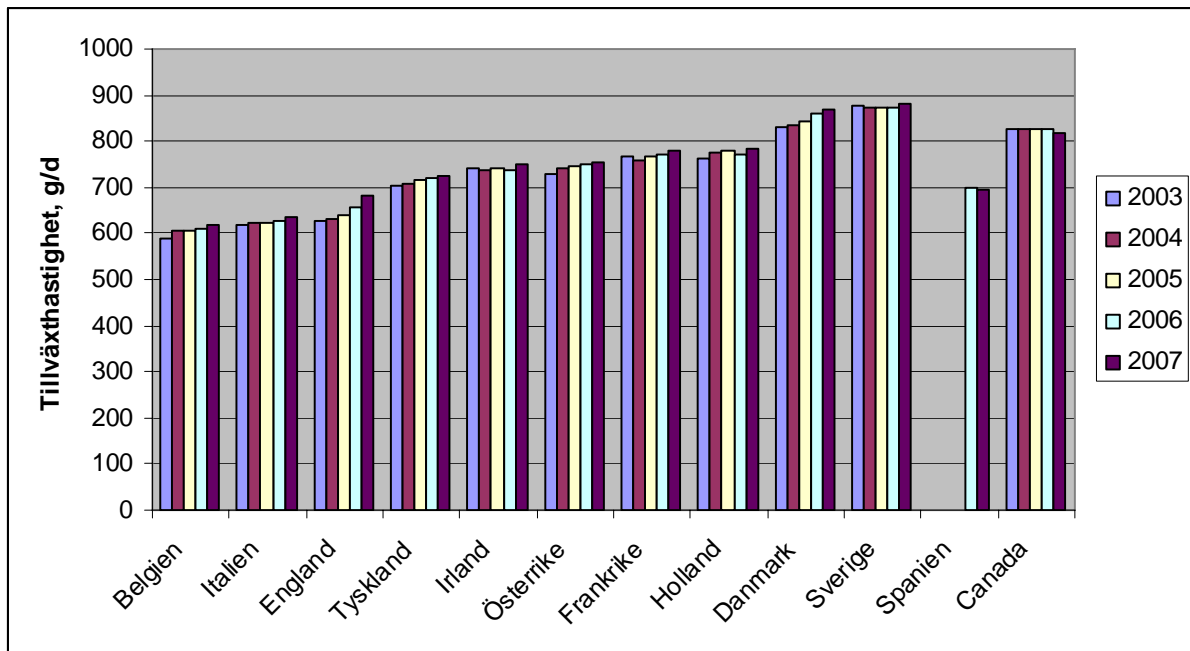
Figur 1b. Dödlighet mellan födelse och avvänjning, %

Det föds många levande grisar per kull, men tyvärr är dödligheten innan avvänjning högst i Sverige jämfört med alla länder som deltar i IntePig. Spädgrisdödligheten har också fortsatt att öka under de år studien pågått, trots att antalet levande födda grisar per kull samtidigt ökat högst marginellt. Det har talats om att dansk genetik skulle öka antalet grisar per kull, men problemet tycks inte vara för få levande födda smågrisar, utan problemet är att få grisarna att överleva den första levnadsveckan. Många nybyggda besättningar har byggts med grisionsboxar och skyddsgrindar. Några positiva trender beträffande spädgrisöverlevnad för dessa lösningar har inte kunnat märkas i statistiken. Från rådgivare har indikerats att suggors spen- och juverkvalitet har försämrats. Andra studier visar att så många som en tredjedel av spädgrisarna dör på grund av tarminfektioner. Kanske blir de så nedkylda vid födelsen att de har svårt att stå emot alla boxsmittor som möter dem. Smågrisöverlevnad måste vara den viktigaste produktionstekniska frågan för alla i grisbranschen, från stall till forskning, att gemensamt arbeta med.

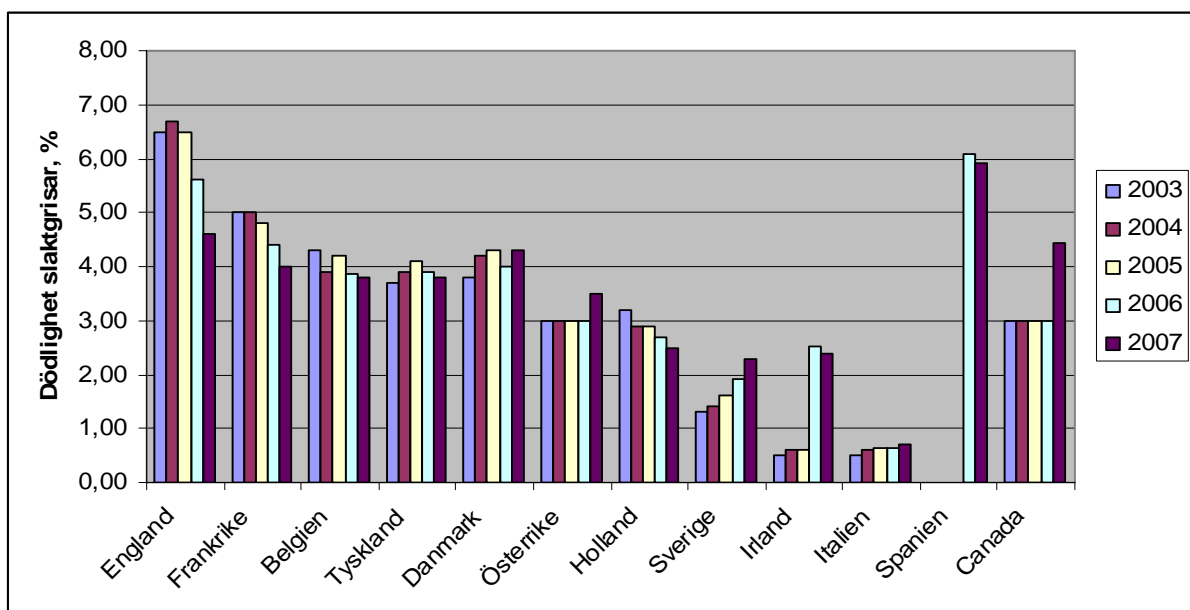
Figur 2. Rekrytering, %

Andelen suggor som slås ut efter första och andra kull är för hög och ökar tyvärr också. Om alla suggor får åtta kullar blir rekryteringsprocenten strax under 30 %, dvs. nästan hälften av den som redovisas. Kull 3-6 är de kullar där suggorna producerar flest grisar. Med färre utslagna ungsuggor skulle därför antalet grisar per årssugga öka. I Danmark fanns samma problem med för hög andel utslagna ungsuggor. För tre år sedan inleddes ett projekt med namn "Soliv" som avsåg att minska utslagningen av förstagrisare. Projektet ska slutredovisas i år och visst är trenden så långt positiv. Här måste undersökas vilka åtgärder som vidtagits och vilka som fått förväntad effekt. Ingen utfodrar rekryteringsdjur med samma foder som till slaktgrisar. Slaktgrisdoder är tillverkat för att producera djur till slakt vid sju månaders ålder och ger inte förutsättningar för ett långt soliv.

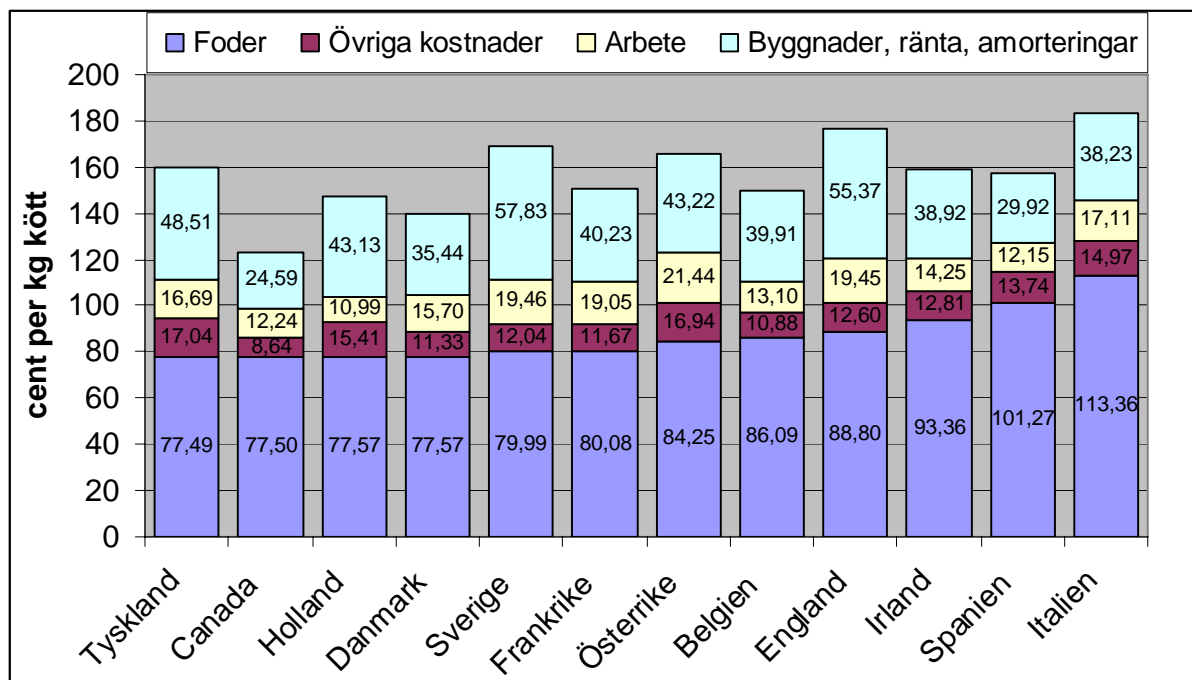
Figur 3. Tillväxthastighet i slaktgrisproduktionen, gram/dag

Svensk grisproduktion har ett internationellt mycket gott hälsoläge. Grisar som är friska växer bra och med låg foderåtgång per kr tillväxt. Hälsoläget är en konkurrensfördel och som näringen måste vara rädd om. Trenden är uppåtgående i så gott som alla länder, men inte i Sverige. Danmark är snart ifatt. Förmodligen tack vare att man lämnar den kontinuerliga produktionen med SPF grisar av olika klasser och övergår till strikt omgångsproduktion och med styrd fodertilldelning. Slaktvikterna har också ökat vilket inverkar positivt på tillväxthastigheten. Vi vet att våra svenska grisar kan växa bättre och vara ännu mer fodereffektiva, men vad krävs?

Figur 4. Andel döda slaktgrisar, %

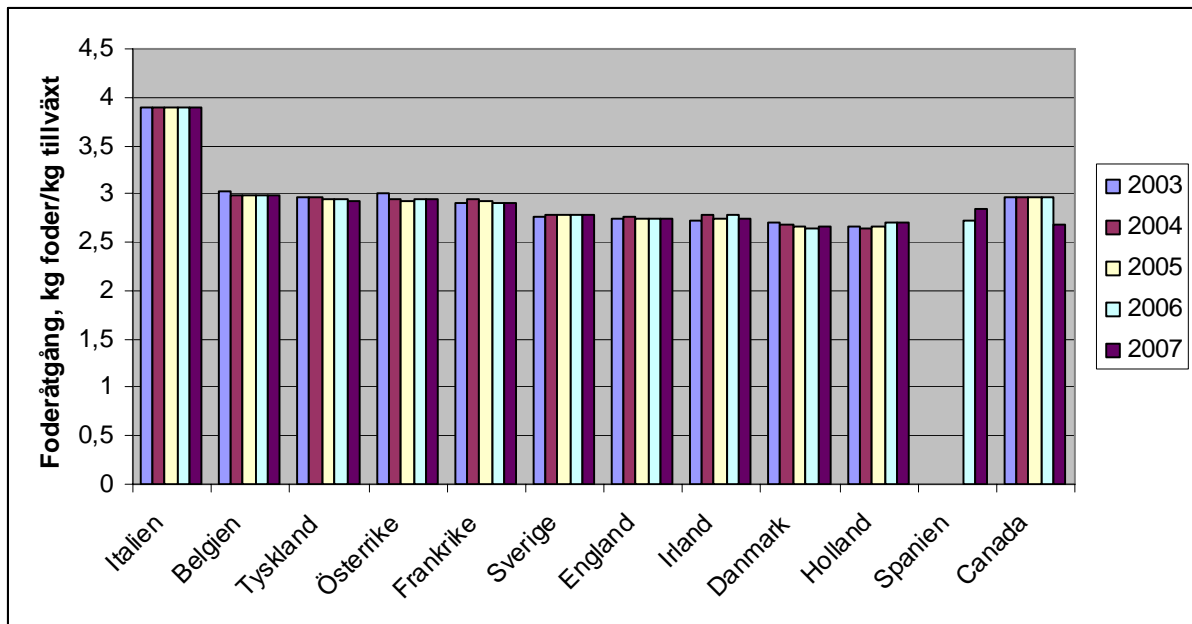
Dödligheten i slaktgrisstallar är låg men trenden tyvärr ökande. PMWS har flyttat från tillväxtgrisarna till slaktgrisarna. Även stagnationen i tillväxten har påverkats av PMWS. Vid nästa jämförelse kommer säkert trenden att vända i och med de vacciner som nu används för att minska sjukdomens effekter.

Figur 5. Produktionskostnader 2007, cent per kg kött

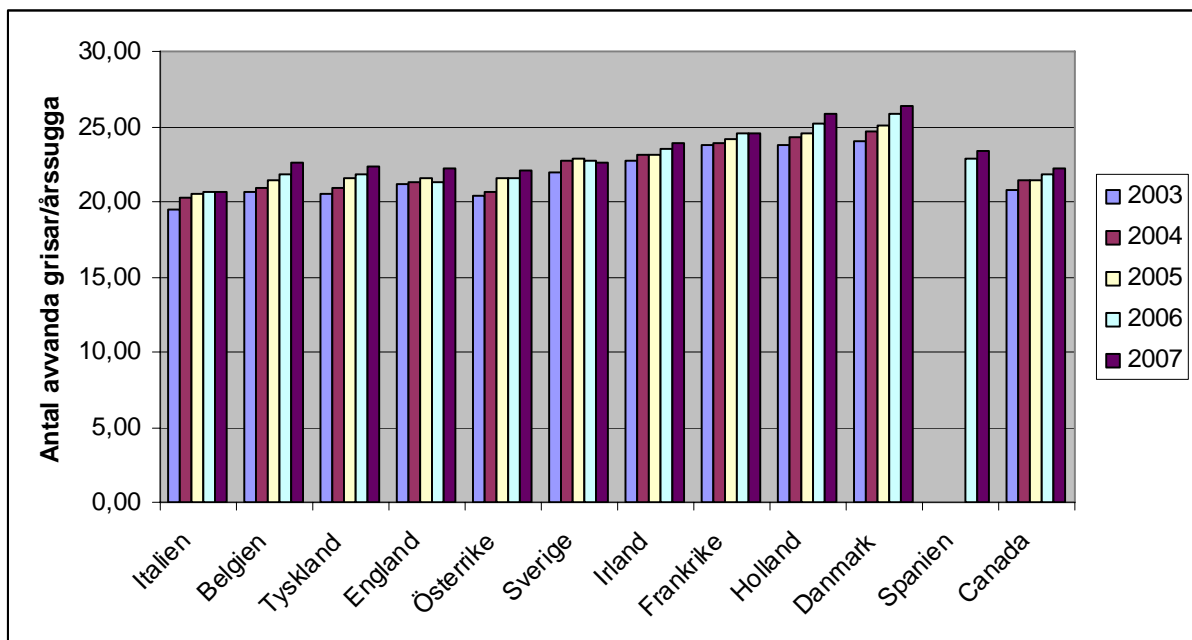
Kostnadsläget per producerat kg kött var år 2007 högt för svensk grisproduktion. Glädjande var och är foderkostnaderna som är bland de lägsta i gruppen. Likaså posten övriga kostnaderna samt arbetskostnaderna var någorlunda jämförbara med gruppen i övrigt. Byggkostnader var däremot akilleshälen för svensk grisproduktion. Svenska merkostnader på grund svenska djurskyddsföreskrifter har i tidigare genomförda analyser värderats till 0,5 kr eller 5,38 cent/kg producerat kött (i studien kostade 1 Euro 9,31 kr). Detta förklarade alltså inte den stora skillnaden i byggkostnad mellan t.ex. Danmark och Sverige, något som kan komma att analyseras vid nästa möte med InterPig.

Kan vi öka antalet överlevande smågrisar och få fler suggor som blir kvar i produktion efter första och andra kull, så har svensk grisproduktion definitivt en framtida konkurrenskraftig god lönsamhet. Dessutom är svensk grisproduktion självförsörjande på energifodermedel.

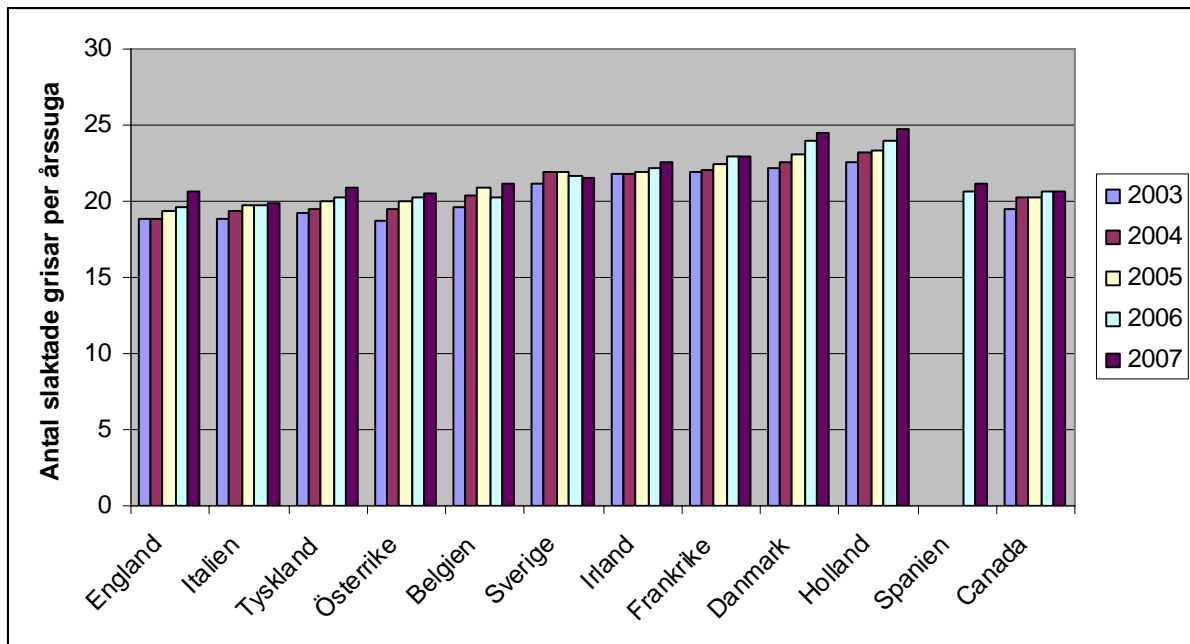
Figur 6. Foderåtgång, kg foder/kg tillväxt

Friska grisar växer bra. Trots de svenska relativt höga slaktvikterna så hävdar vi oss väl när det gäller fodereffektivitet. (I Italien slaktas grisarna vid cirka 160 kg, för parmaskinkan).

Figur 7. Antal avvanda smågrisar per sugga och år

Antal avvanda smågrisar per sugga och år, låg i Sverige på 22,6 under 2007.

Figur 8. Antal slaktade grisar per årssuga

Efter avväjning har svensk grisproduktion jämförelsevis låg dödlighet. Tillväxt- och slaktgrisar tas om hand på ett bra sätt.